

skel alene, uden at man skal have forældrene om sig hele tiden osv.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan høre på den socialdemokratiske ordfører, at man er meget optaget af det her retskrav, og at man også er optaget af, at det skal være til alle, der går under betegnelsen andre unge med særligt behov.

Vi er meget optaget af, at vi har et rummeligt uddannelsessystem, at vores nuværende ungdomsuddannelsesuddannelser kan rumme så mange af de unge, som har et ønske om at gå på de ordinære ungdomsuddannelser.

Og jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt Socialdemokraterne ønsker at forfølge det nu, eller hvorvidt man nærmest siger: Alle, der falder lidt uden for de ordinære ungdomsuddannelser, skal vi nu til at lave nogle særuddannelser til frem for snarere at indgå i nogle forhandlinger og en dialog med ungdomsuddannelserne om, hvorvidt de dog ikke kunne gøre det lidt bedre med hensyn til at rumme de her unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo ret fantastisk, at man skal beskyldes for at ville rummeligheden i uddannelsessystemet til livs, fordi man gerne vil give de sidste, der ikke er plads til i dag, et uddannelses tilbud.

Jeg vil sige til fru Carina Christensen, at i Fyns Amt har man jo fundet, at der var en række, der ikke kunne få et tilbud i det ordinære uddannelsessystem. Det er den restgruppe, vi taler om; det er dem, som ikke kan tage en almindelig erhvervsuddannelse; det er dem, der ikke kan tage en egu-uddannelse; det er dem, som måske har det så svært, at de ikke kan være på produktionsskolen osv. Og det er en stor, blandet gruppe med et differentieret behov.

Det, der er vigtigt, er at give dem et krav på også at kunne være sammen med mange andre unge mennesker i samme situation – der er autister, og der er så mange andre. For nogle af dem sker der en forringelse, fordi vi går fra 14 amter til 98 kommuner. Der tror jeg, at det er vigtigt, at staten går ind og sikrer nogle sammensatte krav.

I øvrigt er vi helt enige om, at der kan være steder i uddannelsessystemet, hvor der er et overlap – det kan være på produktionsskolen, det kan være på egu, hvor vi skal lave mere rummelighed, men garanteres skal det, at alle

skal have et tilbud. Det er det væsentligste i det her.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi også positivt indstillet over for forslaget. Vi synes, det er nogle sympatiske tanker, der føres frem, og vi ønsker også, at der skal være optimale muligheder for, at unge udviklingshæmmede i hele landet kan få en ungdomsuddannelse.

Vi ønsker som udgangspunkt, at vi skal have et uddannelsessystem, hvor der er plads til alle unge. Vi ønsker med andre ord, at unge med handicap så vidt muligt skal have mulighed for i hvert fald at gennemføre en ungdomsuddannelse inden for rammerne af de ordinære ungdomsuddannelser, og der findes jo allerede i dag en række tilbud.

Det, der står på forsiden af lovforslaget, er, at man opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, som er nødvendige for at sikre, at udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der på grund af deres handicap ikke kan gennemgå de traditionelle ungdomsuddannelser, kan få det her nye retskrav.

Der er vi altså meget optaget af, hvorfor der er så mange unge, der ikke kan gå igennem det traditionelle uddannelsessystem, så det problem vil vi allerførst meget gerne have belyst. Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi opdeler de unge i to grupper, og hvor man risikerer at blive afskåret fra at komme igennem en ordinær ungdomsuddannelse med henvisning til, at man kan få et særligt uddannelses tilbud for unge med særlige behov.

Vi vil selvfølgelig også meget gerne have undersøgt, hvor stort behovet er for det her, hvor stor målgruppen er. Vi vil også gerne høre fra de udviklingshæmmede selv. Hvad vil de meget gerne selv?

Jeg har holdt flere møder med organisationerne. De siger, der er et behov for nye uddannelser, nye særlige uddannelses tilbud, til dem, men jeg synes, at vi skal bruge tid på at undersøge de ordinære ungdomsuddannelser. Hvad er det, der går galt? Hvorfor er de ikke rummelige nok, hvis det er det, der er tilfældet? Og vi skal selvfølgelig også ind og se på, hvad indholdet i givet fald skal være.